

Na návsi Starosta Ratměřice Viktor Liška na startu Naučné stezky za sedlákem Onešem. Tuto postavu si místní vymysleli a stala se již legendou. „Na návsi se odehrává spousta akcí. Nechybí tu hospoda ani kostel,“ říká Liška. Obyvatelé jsou pyšní hlavně na zámecký areál. Zámek z počátku 18. století má soukromého majitele, který ho zrekonstruoval na hotel a obnovil park se zajímavými dřevinami. Nejvýznamnější jsou dva sekvojovce, svou výškou se řadí mezi nejvyšší ve střední Evropě. Vysadit je nechal hrabě Otto Chotek. 2x foto: Petr Topič, MAFRA

V Ratměřicích, Vesnici roku 2010, to „žije“ i po letech Obec má svého Cimrmana

Markéta Zikmundová
redaktorka MF DNES

RATMĚŘICE V Ratměřicích na Benešovsku dnes bydlí 270 obyvatel, z toho skoro polovina je u dobrovolných hasičů. Zná se tu každý s každým a takřka všichni se zapojují do dění v obci. Někdo je u myslivců, někdo u hasičů nebo sportovců.

Místní hospodský dopoledne odhruje snih po vsi a od čtyř hodin otevírá lokál „U Nás“. Hospoda je to nejdůležitější místo, právě tady lidé vymýšlejí různé aktivity.

Když se na lípě objeví plakátek s jarní brigádou, nikoho nemusí starosta přemlouvat. Při největší akci, což je hasičská fontána u rybníka, se do organizace zapojí kolem šedesáti obyvatel. „Lidé si ji vzali za svou a pomáhají, to je perfektní,“ říká dobrovolný hasič František Voříšek, který fontánu režíruje.

Před šesti lety založili spolek Ratměřice - Nám se daří. A to proto, aby dali prostor lidem všech věkových skupin, kteří se chtějí podílet na dění v obci. Děti mohou chodit na hasičský kroužek či fotbalové tréninky. Funguje dětská kapela Sakramejdlo, pěvecký sbor Jordánek či Ratmířova potulná divadelní společnost. Ta vznikla před deseti lety z recese, kdy zahrála první masopustní představení a vymyslela hlavní postavu sedláka Oneše.

Tím si Ratměřice „nastěhovaly“ do vsi vlastního Járu Cimrmana. Oneš je například ústřední postavou tříkilometrové naučné stezky a místní dokonce postavili kopec Onešák z haldy hlíny vytěžené během stavby hřiště.

českých vítězů na krajském úřadě v Praze, aby odhalili Tabuli cti v budově. „Největší slávu jsme si zažili ty čtyři roky kolem vítězství v soutěži. Konalo se u nás tolik akcí, že se nedaly stíhat. Neříkám, že nám nyní spadnul řetěz, ale koně se nemožno hnát stále trapem. A taky jsme o trochu zestárlí,“ vysvětluje starosta Viktor Liška (STAN).

Na dobu před osmi lety rád vzpomíná. Jako hodnotitel potom jezdil do vsi po celé České republice. Ratměřice také reprezentovaly Česko v Evropské ceně. Porotce tehdy zaujalo, že jako nejmenší obec v soutěži mají dobré životní podmínky a nadchlo je především aktivní zapojení obyvatel. Pro významná vítězství Evropy si dojel se 45 zastupci ratměřických spolků v roce 2012 do rakouského Langeneggu.

„Bylo to úžasné období, mnohé jsem viděl, posbíral spoustu zkušeností a námětů, třeba iniciativ dalších aktivit ve vsi,“ poznamenal Liška, který trénuje fotbalové záčky.

Roznožka á la van Damme

A nejspíš i pro jejich slávu si je vybral tehdy mobilní operátor pro svou reklamu na turbo internet, který si mají pořizovat i lidé na venkově. Místní, včetně starosty, si zahráli komparz.

„Točilo se asi tři dny, na návsi i za obcí. Nejpůvodnější byly babky, co se fotily na Facebook nebo roznožka mezi traktory á la van Damme,“ vzpomíná.

Ze svých cest po vesnicích se například inspiroval v Rakousku dřevěným obložením budov. Aplikoval ho na obecní úřad, jeho plášt dokončili teprve loni v září. Pustili se na oplocení své chalupy.

Seriál Místa, kde to funguje

Na našich stránkách pravidelně ukazujeme na chyby a problémy středočeských radnic. Tentokrát jsme se rozhodli představit vám menší města a obce, kde se lidem dobře žije – mimo jiné i proto, že jejich samospráva funguje tak, jak má. Obyvatelé pak sami rádi přiloží ruku k dílu. Příští sobotu se můžete těšit na návštěvu **Králova Dvora** na Berounsku.

zároveň do přestavby interiéru, kde sídlí i knihovna a mateřská škola. „Už se na dokončení těším. Vznikne tu kancelář se spolkovou i zasedací místností,“ popisuje s nadšením Liška.

Ratměřice mají muzeum a galerii. O to první se postarali hasiči ve svém zázemí pod úřadem. V místnosti je množství fotek, historie, ale i koňská stříkačka, kterou převezli ze sousední obce a na přelomu tisíciletí ji po večerech renovovali.

Do muzea je vidět zvenku proskleným oknem a pro návštěvníky si připravili zajímavou atrakci. Po zapnutí vypínače se vzvede látkový oheň a vlní se nad domem, v němž bydlí sedlák Oneš.

Galerie na plotě funguje jen v létě. Pobývá tu Vladimír Vondřejš, známý molekulární biolog, který po léta vytváří zvláštní umělecké objekty, tenzengry a vystavuje je na oplocení své chalupy.

V Ratměřicích se dokonce konala dvě sochařská symposia a některá díla jsou k vidění třeba na návsi.

Rostou tu nejvyšší sekvojovce
Unikátem je zámecký park, protože v něm rostou dva čtyřicetimetrové sekvojovce, nejvyšší svého druhu ve střední Evropě. Jsou staré více než 170 let. „Je to chloubou parku, který je po revitalizaci. Když byl kvůli opravě zavřený, hodně lidí volalo, stýskali si, kdy se zase dostanou ke stromům,“ vzpomněl Liška.

Zámek léta chátral, ale dostal se do soukromých rukou a dnes je tu luxusní wellness hotel s restaurací. „S novým provozovatelem zámku neustala dobrá spolupráce, mohli jsme zámek navštívit na různých akcích,“ dodal Liška, který pochází z Votic, ale rodačkou je jeho maminka. Jako dítě sem jezdil na prázdniny za babičkou a dědou.

Do rodinného statku se přistěhoval v roce 2004 a o dva roky později se stal starostou. Bylo mu 34 let. „Žila tu aktivní generace mých vrstevníků, do které jsem hned zapadl, a ti mě přivedli na radnici,“ poznamenal. „Pokračovali jsme v tom, co započali mí předchůdci. K tomu jsme přidali otevřenost pro nové nápady. Víme, že malá vesnice se stane ještě menší, když se uzavře, a proto rádi spolupracujeme i s okolními starosty,“ dodal Liška.

Dlouhodobě se jim nedaří sehnat nájemce obchodu, který obec koupila a opravila. Naopak se podařilo získat množství dotací, naposledy loni na dopravu zeleně, na zateplení úřadu či na opravu hřbitovní zdi. Dokončují také zasíťování 14 nových stavebních parcel.

Hasičská dovednost Fontána je největší akcí v obci. Foto: Jiří Jakubka

Fontánu vymyslí. Pak ji diriguje z úkrytu

František Voříšek je v Ratměřicích zástupcem starosty dobrovolných hasičů. Právě on přišel s nápadem hasičské „zpívající“ fontány, která už 12 let láká tisíce diváků. Podívanou na rybníku režíruje vždy na konci srpna.

Jak vás fontána napadla?

V roce 2006 jsme přijeli na setkání hasičů na Konopišti a tam zrovna připravovali kolegové předváděcí fontánu. Bylo jich asi třicet, stoupili si do kruhu a stříkali do středu. My jsme se rozhodli to dělat jinak. Protože je nás málo, stříkáme v řadě, takže je to vlastně autorsky naše. Nejprve jsme fontánu asi tři roky pořáдали ve dne, ale pak večer, protože k nám jezdí člověk, který dělá v divadlech a poskytl nám světla.

Představení nějak nacvičujete?
Asi z poloviny. Na úplném začátku jsme nacvičili pár figur, stříkat do stran, nahoru, dolů. Pak jsme vymýšleli dál. Stříká dvanáct hasičů a jsou dvě skupiny - statické a pohyblivé proudy. Ty pohyblivé reagují při akci na mě. Něco si řekneme dopředu, ale pak jsem ukrytý, aby mě diváci neviděli, a ukazují,

co mají dělat. Vzorem nám byly fontány v Mariánských Lázních i Křížkova v Praze. Dřív jsme ji navštívil halogeny, dnes máme LED světla, osvětlovač má aparaturu, díky ní může měnit barvy. Přidala se i děvčata se scénickým tancem. Z počátečních složitostí a nervů se dnes vše zautomatizovalo.

Je to fyzicky náročné?

To určitě, kluci musí v ruce udržet deset kilo. Program trvá hodinu, ale je rozdělený na tři části zhruba po patnácti minutách, aby si hasiči mohli odpočinout. Vše je manuální, vodu čerpáme z rybníka pomocí stříkačky a zásahového vozidla. Dohromady jim rukama protečou až čtyři tisíce litrů za minutu, když je plný výkon.

Kdy jste se přidal k hasičům?

Je mi osmačtyřicet a k hasičům jsem se dal v patnácti. Šli jsme po vzoru našich otců, tehdy bylo normální být hasičem, zastřešovali vždycky společenský život na vesnici. Po vojné pak začalo pozvolně generáční předávání. Nyní máme kroužek mladých hasičů. U fontány nám dělají předskokany. (buš)

Anketa

Jak se vám v Ratměřicích žije? Postrádáte tu něco?

František Suk
49 let

Jsem tu jako rodák spokojený, nic bych neměnil. Od patnácti jsem u hasičů. Zábavu si děláme sami, jsme semknutá obec, pomáháme si a zapojujeme se i chatař.

Alena Benáková
47 let

Nejsem rodačka, ale měla jsem tu babičku. Před lety jsme se přistěhovali a nic nám nechybí. Pracuji ve školce, podporuji akce pro děti, ale oni tady všichni chodí na všechno.

Tomáš Bouša
39 let

Před deseti lety jsme tu koupili dům. Dlouho jsem bydlel v Praze a už mě to nebavilo. Žije se mi tu krásně, jsou tady skvělí lidé. Dal jsem se k hasičům a sportovcům.

INZERCE

Koupím

Pianino nebo křídlo. 602366831